

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2008. évi június hó 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

Í T É L E T E T:

A jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 2007. évi június hó 1. napján kihirdetett 12.B.114/2006/26. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I. r. vádlott kereskedéssel elkövetett cselekményénél a kísérletre utalást mellőzi. A kábítószer megszerzésével elkövetett cselekményét vétségnek **minősíti**.

Főbüntetését 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi. A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy végrehajtás elrendelése esetén rendelni abba beszámítani az általa előzetes fogvatartásban eltöltött időt.

A II. r. vádlott terhére megállapított kábítószerrel visszaélés büntetettét kísérletnek minősíti (Btk. 16.§).

Főbüntetését 5 (öt) hónapi börtönbüntetésre enyhíti.

A III. r. vádlott cselekményét kábítószerrel visszaélés vétségének minősíti (Btk. 282.§ (1) bekezdés III. tétel 5. bekezdés a./ pont).

A büntetését 400 (négy száz) napi tétel 100,- (száz) forint napi összegű, összesen 40.000,- (negyvenezer) forint pénzbüntetésre enyhíti. A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén 100,- (száz) forintonként kell egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

A másodfokú eljárásban felmerült 30.560,- (harmincezer-ötszázhatvan) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja**.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A Pest Megyei Bíróság a 2007. év június hó 1. napján kelt 12.B.114/2006/26. számú ítéletével az I. r. vádlottat jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete és megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 4 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, valamint 54.000,- forint vagyonelkobzásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

A II. r. vádlottat megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 8 hónapi 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre,

A III. r. vádlottat megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt, mint visszaesőt 10 hónap börtönbüntetésre ítélte.

A IV. r. vádlottat az ellene kábítószerrel visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az ügyész valamennyi vádlottra tudomásul vette az ítéletet.

Az I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, a titkos információgyűjtés eredményének törvénysértő felhasználásáért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

A II. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés érdekében, másodlagosan csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétségének megállapítása és elterelés alkalmazása érdekében, enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A III. r. vádlott és védője enyhébb minősítés megállapításáért és elterelés alkalmazásáért, enyhítésért élt perorvoslati jogosultságával.

A IV. r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

Az ítélet a IV. r. vádlottra 2007. év június hó 1. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2007. év augusztus hó 28. napján kelt BF.88/2007/3. számú átiratában indítványozta a tényállás kiegészítését azzal az összeggel, amellyel az I. r. vádlott a kábítószer fajtákat beszerezte, illetve értékesítette. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az I. r. vádlott védője az elsődlegesen felmentésre irányuló fellebbezést fenntartotta. A Fővárosi Ítéltáblára 2008. év február hó 11. napján érkezett fellebbezésének írásbeli indokolásával egyezően előadta, hogy az Alkotmánybíróság 2/2007. (I.24.) AB határozatára is figyelemmel a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása az elsőfokú eljárásban törvénysértő volt. Álláspontja szerint a 2005. év október hó 14. napját megelőző időszakban engedélyezett titkos információgyűjtés jogszabályi feltételei nem álltak fent, mert a rendelkezésre álló adatokból nem derül ki, hogy ki ellen és milyen bűncselekmény gyanúja miatt volt folyamatban a lehallgatás. A tisztességes eljárás alkotmányos alapelvét sérti továbbá, hogy a vádlott és védője kizárólag a titkos információgyűjtés tényéről értesült anélkül, hogy a tényt alátámasztó teljes körű dokumentációt megismerhette volna.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a titkos információgyűjtés eredményét a bizonyítékok köréből rekessze ki, ekként pedig nem áll a bíróság rendelkezésére elegendő bizonyíték sem a megszerzéssel, sem pedig a kereskedéssel összefüggésben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének a megállapításához. Az I. r. vádlottat ezért az ellene emelt mindkét vádpont alól a másodfokú bíróság mentse fel.

A másodlagosan előterjesztett fellebbezési indítványában - amely az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítésére irányult - utalt arra, hogy a kereskedéssel elkövetett vádlotti magatartás nem bizonyítható, mert objektív bizonyíték nem támasztja alá azt az elsőbírói ténymegállapítást, hogy a I. r. vádlott 2005. év október hó 14. napján kábítószerrel szándékozott a II. r. vádlottnak eladni.

A le nem foglalt, de elfogyasztott kábítószer-mennyiség pedig a hatóanyag tartalom ismeretének hiányában pontosan nem határozható meg. Így az I. r. vádlott büntetőjogi felelőssége kizárólag a tőle lefoglalt kábítószer-mennyiségre állapítható meg és ez az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés jelentős enyhítését indokolja.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 47. § (3) bekezdés alkalmazásával mérsékelje az I. r. vádlott büntetését, egyben a védencét terhelő bűnügyi költség összegét is csökkentse.

Megismételte az elsőfokú eljárás során már előterjesztett azon bizonyítási indítványát, hogy a bíróság a le nem foglalt kábítószer-mennyiség hatóanyag-tartalmának a megállapítására rendeljen ki vegyészszakértőt.

A Fővárosi Ítéltábla a bizonyítási indítványt, mint alaptalant, a később kifejtésre kerülő indokok alapján elutasította.

Az I. r. vádlott felszólási jogával nem kívánt élni. Személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy 2008. év május hó 17-19-ig szívinfarktus gyanújával kórházi kezelésben részesült.

Becsatolta a 2008. év május 18-án kelt a HM Állami Egészségügyi Központban az adjunktus kezelőorvos által kiállított kórházi zárójelentést. Az I. r. vádlott kórházi elbocsátására rendszeres vérnyomás kontroll és kardiológiai gondozás mellett került sor.

A II. r. vádlott védője a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését tartotta fent. A titkos információgyűjtés eredményének felhasználhatóságát - osztva az I. r. vádlott védője által e körben kifejtetteket - vitatta. Utalt arra, hogy az így, törvényellenesen felhasznált bizonyítékok kirekesztése esetén nem bizonyítható, hogy a II. r. vádlott kábítószer akart vásárolni az I. r. vádlottól és kizárólag ezért ült be a személygépkocsijába.

Egyetértett az elsőfokú ítélet 9. oldal 2. pontjában a II. r. vádlott kábítószer fogyasztására vonatkozó ténymegállapításokkal. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság II. r. vádlott bűnösségét a Btk. 282. § (1) (5) bekezdés a./ pontjában meghatározott csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétségében állapítsa meg és vele szemben próbára bocsátást alkalmazzon.

A II. r. vádlott nem kívánt élni a felszólalás jogával, csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A III. r. vádlott védője a téves minősítésre és az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Jogi álláspontja szerint a lefoglalásra nem került kábítószer mennyiségére ítéleti tényállást nem lehet alapítani, így a III. r. vádlott beismerő vallomása az egyetlen bizonyíték, amely büntetőjogilag értékelhető. A III. r. vádlott következetes előadása szerint összesen két esetben vásárolt kábítószer, alkalmanként 2-3 gramm speedet. E magatartása ekként a Btk. 282. § (1) (5) bekezdésében meghatározott csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétségének minősül és a megváltoztatott minősítés az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés jelentős enyhítését indokolja.

A III. r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban nyilatkozta, hogy élettársa jelenleg terhes, két kiskorú gyermeküket is közösen nevelik. Szüleinél laknak, akik egészségi állapotuk miatt szintén tartásra szorulnak. Családfenntartóként egyedül ő rendelkezik rendszeres jövedelemmel.

_____ 0 _____

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védői perorvoslatokkal megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalást lényegébe az eljárási szabályok megtartásával folytatta le. Feltárta mindazon bizonyítékokat, amelyek a vádlottak büntetőjogi felelősségének eldöntéséhez, értékeléséhez szükségesek, azokat megvizsgálta, mérlegelési körébe vonta. Nem tévedett, amikor a kábítószer értékesítésével kapcsolatos történeti tényállást elsődlegesen az önmagát is bűncselekmény elkövetésével vádoló az I. r. vádlott, valamint a ténybeli beismerő vallomást tett II. r. és III. r. vádlottak vallomására és szakértői véleményben foglalt megállapításokra alapozta.

Eljárási hibát vétett azonban, amikor a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményét, a megváltozott jogszabályi feltételek ellenére értékelte bizonyítékként.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás anyagává tette a titkos információgyűjtés során készült lehallgatási jegyzőkönyv kivonatokat, amelyek a vádlottak között elhangzott telefonbeszélgetéseket tartalmazzák. Tény, hogy az ítélet 16. oldal 2. bekezdése rögzíti, hogy „a hangfelvételeket a bizonyítékok láncolatában értékelte, azokat egynek tekintette a bizonyítékok közül. Csak akkor fogadta el, ha azt pl. terhelti vallomás is alátámasztotta”.

A titkos információgyűjtés eredményének azonban még az ilyen, viszonylag szűk körben történő értékelése is ellentmond az elsőfokú ítélet kihirdetésekor (2007. év június 1. napja) és a másodfokú eljárás során hatályos alábbi jogszabályi rendelkezéseknek.

A nyomozás idején hatályban volt és a titkos információgyűjtés eredményének felhasználására vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a 2006. évi LI. törvény 95. § (1) bekezdése 2006. év július hó 1. napjától, valamint a 2007. évi CLXXXIII. törvény 1. § 2008. év január hó 1. napjától - többek között - a Be. 206/A. § (1) bekezdés beiktatásával módosította:

A bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban akkor használható fel, ha

a./ a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei (201. §) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak,

b./ büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

(6) bekezdés: a bírói, illetőleg az igazságügyért felelős miniszter engedélyéhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználását az (1)-(5) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén **a nyomozás elrendelését követően az ügyész indítványozhatja. Az indítványról a nyomozási bíró határoz.**

A Fővárosi Ítéltábla az iratok tartalma alapján megállapította, hogy a vádlottak között 2005. év október hó 6., október hó 7., október hó 8. és október hó 14. napjain lezajlott és szabályos bírói engedéllyel lehallgatott beszélgetés tartalmának

bizonyítási eszközként történő felhasználását **az ügyész nem indítványozta és ennek hiányában nyomozási bírói határozat sem született.**

A titkos információgyűjtés eredménye a Be. 76. § (1) bekezdése alapján bizonyítási eszköz. Következésképpen - a felhasználás során - minden esetben értelemszerűen érvényesülnek a bizonyítás törvényességére, a bizonyítékok értékelésére vonatkozó előírások (Be. 77-78. §).

A Be. 78. § (4) bekezdése szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, ügyész vagy a nyomozó hatóság - többek között - más tiltott módon szerzett meg. Ilyen jellegű eljárási szabálysértésnek minősül a titkos információgyűjtés eredményének a törvényben előírt feltételek hiányában történő felhasználása is.

Mindezekből levonható az a megállapítás, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottak telefonbeszélgetését tartalmazó jegyzőkönyveket anélkül tette tárgyalás anyagává és értékelte bizonyítékként, hogy annak a Be. 206/A. §-ában írt törvényi előfeltétele a bíróság általi felhasználás időpontjában fennállt volna.

Ekként a másodfokú bíróság a nyomozati iratok I. kötetének 129-205. oldaláig terjedő részét az előzőekben kifejtettek - és nem a védelem által tévesen hivatkozott okok - alapján a bizonyítékok köréből kirekesztette.

A tényállás felülbírálata során a másodfokú bíróság észlelte, hogy a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja szerint az részben megalapozatlan, mert a megállapított tényekből további tényekre az elsőfokú bíróság helytelenül következtetett.

A megalapozatlanság abból az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértésből adódott, hogy a vádlottak fogyasztói típusú magatartásával kapcsolatos, de az eljárás során lefoglalásra nem került kábítószer mennyisége és hatóanyag-tartalma tekintetében a tényállás megállapításakor a bíróság nem alkalmazott becslést.

Az ítélezési gyakorlat következetes abban, hogy ha csak a kábítószer elfogyasztásának tényére van adat, akkor a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE. számú jogegységi határozat II. 4/c. pontja alapján a mennyiségek, illetve a részmennyiségek megállapítása kizárólag a bizonyítás körébe tartozik.

Ilyen esetben az ügyésznek mindenekelőtt bizonyítania kell, hogy a vádlotti beismerő vallomást milyen egyéb körülmény, illetve egyéb érdek befolyásolta.

Az adott ügyben az I. r. és a II. r. vádlottak ténybeli beismerő vallomását az általuk elfogyasztott és az elsőfokú ítéleti tényállásban pontosan megjelölt mennyiségek tekintetében semmiféle egyéb bizonyíték nem támasztja alá. Az iratok tartalma alapján nem deríthető fel pontosan, hogy az I. és II. r. vádlottak mikor, milyen mennyiségű, milyen hatóanyag tartalmú kábítószer fogyasztottak. Ebből adóan a pusztán összeszámoláson alapuló ténybeli következtetés nem lehet alapja az I. r. és a II. r. vádlott büntetőjogi felelőssége megállapításának, mivel kétséget kizáróan

csak az a tény bizonyított, hogy a vádlottak a vád tárgyává tett időszakban kábítószer fogyasztottak.

A kábítószer fogyasztás tényét támasztja alá továbbá az I. r. vádlott vizeletvizsgálatának eredménye, amely speed és kannabis származékot mutatott ki (nyomozati irat 877. oldal), valamint az I. r. vádlottól lefoglalt amfetamin származékot tartalmazó fecskendő (nyomozati irat I. kötet 937. oldal) és a II. r. vádlottól lefoglalt 1 darab evőeszköz amfetamint tartalmazó nyomokkal (nyomozati irat I. kötet 919. oldal).

A II. r. és a III. r. vádlottak az eljárás során nem vitatták azt a tényt, hogy az I. r. vádlottól fogyasztási céllal vásároltak kábítószer. Az alkalmakra és a mennyiségekre vonatkozóan azonban különböző vallomásokat tettek. Miután a vádlotti nyilatkozatokon kívül csak a fogyasztás tényére, nem pedig annak pontos mennyiségére merült fel adat, a másodfokú bíróság ebben a körben is becslést alkalmazott és az in dubio pro reo elve alapján a kétséget kizáróan nem bizonyított tényt a vádlottak javára értékelte.

A II. r. és a III. r. vádlottak által megszerzett és elfogyasztott, illetve a II. r. vádlott által megszerezni szánt kábítószer mennyiségének becsléssel történő megállapítása természetesen vonja maga után azt a jogi következtetést, hogy az I. r. vádlott által értékesített (a II. és III. r. vádlottnak) és értékesítésre szánt (a II. r. vádlottnak) kábítószer mennyiségének a meghatározásakor is becslést kell a bíróságnak alkalmazni.

Az I. r. vádlott védőjének bizonyítási indítványával összefüggésben utal arra a másodfokú bíróság, hogy az állandósult bírói gyakorlat szerint az igazságügyi vegyészszerző csak az eljárás során lefoglalt kábítószer-mennyiség hatóanyag-tartalmára nyilatkozhat. A vegyészszerző nem rendelkezik szerzői kompetenciával a meg nem vizsgálható kábítószerek hatóanyag-tartalma tekintetében, hanem a bíróságnak kell ezzel kapcsolatosan mérlegelni a meglévő vagy hiányos bizonyítékokat, majd határozatában elemzően kifejteni azt, hogy csupán vádlotti vagy tanúvallomások alapján milyen fajtájú, súlyú és hatóanyag-tartalmú kábítószerek értékesítését vagy megszerzését állapítja meg. Ez tipikus bírói mérlegelést igénylő feladat, amely nem hárítható át a szerzőre. A Be. 99. § (1) bekezdése szerint szerző csak akkor alkalmazható, ha a bizonyítandó tény megállapításához, megítéléséhez különleges szakértelem szükséges. Jelen esetben szakértelem a vádlottak vallomásának mérlegeléséhez kell.

Ezért a másodfokú bíróság - egyetértve az elsőfokú bíróság által is kifejtett jogi érvekkel - az I. r. vádlott védőjének bizonyítási indítványát, mint szükségtelent elutasította.

Az előzőekben írtak alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja szerint, az iratok tartalma alapján - a „vádponthoz” megnevezés helyett tényállási pontokra utalással - az alábbiakkal egészíti ki, illetve módosítja:

- Az eljárás során le nem foglalt kábítószer mennyisége és hatóanyag-tartalma csak becsléssel volt megállapítható.
- Tényállás 1. pontja:
A tényállásból mellőzi a másodfokú bíróság annak megállapítását, hogy „az I. r. vádlott 2004. őszétől fogyasztott rendszeresen speedet és marihuanát. A 2005. év november hó 17-i kihallgatásától visszaszámított egy évben - a 2004. év november hó 17-től 2005. év október 14-ig terjedő időszakban - napi 1 gramm marihuanát és heti 3-4 gramm speedet fogyasztott. 332 nappal számolva, ha minden negyedik nap elfogyasztott egy gramm speedet az kb. 83 grammnak felel meg, a naponta elfogyasztott 1 gramm marihunana pedig 332 grammnak" (ítélet 9. oldal 1 bekezdés).
Mellőzi a fenti kábítószer-mennyiség összeadására vonatkozó ténymegállapítást (ítélet 9. oldal 2. bekezdés)
- Ehelyett azt állapítja meg, hogy a vád tárgyává tett időszakban a vádlott a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó hatóanyag-tartalmú kábítószerrel szerzett meg fogyasztási céllal.
- Az I. r. vádlottól lefoglalt 54.000,- forint kábítószer értékesítésből származott.
- Az I. r. vádlott által értékesített és értékesítésre szánt kábítószerek együttes hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta. Ennek tizedes pontossággal történő megállapítását a tényállásból kirekeszti (elsőfokú ítélet 8. oldal 7. bekezdés).
- Az I. r. vádlottól az eljárás során lefoglalt fecskendőn amfetamin származék volt kimutatható (nyomozati irat I. kötet 937. oldal).
- Az I. r. vádlott kardiológiai és vérnyomás problémái miatt állandó orvosi ellenőrzés alatt áll (másodfokú bírósági iratok 9. oldal).
- Tényállás 2. pontja:
A másodfokú bíróság a tényállásból mellőzi annak megállapítását, hogy „a II. r. vádlott 2005. év tavaszától fogyasztott kábítószerrel, havonta 1-2 alkalommal speedet, illetve extasy tablettát. A II. r. vádlott egy-egy alkalommal kb. 1,5 gramm speedet injekció formájában jutott a szervezetébe, míg extasy tablettából esetenként 2-3 darabot fogyasztott el(elsőfokú ítélet 9. oldal 4. bekezdés).
- Ehelyett azt állapítja meg, hogy a vád tárgyává tett időszakban a II. r. vádlott pontosan meg nem állapítható súlyú és hatóanyag tartalmú kábítószerrel szerzett meg és fogyasztott el. E kábítószer hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg.
- A II. r. vádlott által megszerzett és elfogyasztott, valamint megszerezni szánt, de a rendőrség közbelépése által megakadályozott kábítószerek együttes hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte volna el.
- A II. r. vádlottól lefoglalt egy darab evőeszközön amfetamin származék volt kimutatható (nyomozati irat I. kötet 937. oldal).
- Tényállás 3. pontja:

A III. r. vádlott által megszerzett és elfogyasztott kábítószeresek súlya és hatóanyag-tartalma becsléssel csak akként állapítható meg, hogy azok együttes hatóanyag-tartalma a csekély mennyiség felső határát nem haladta meg.

- Az értékesítési alkalmak száma és időpontja pontosan nem határozható meg.
- A III. r. vádlott élettársa jelenleg terhes. A III. r. vádlott két kiskorú gyermekének és élettársának eltartásán túl szülei anyagi ellátásáról is gondoskodik (másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal).

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete már minden szempontból megalapozott, így a Be. 352. § (2) bekezdése alapján felülbírálatra alkalmassá vált. Az irányadó tényállásra figyelemmel valamennyi, fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére vont következtetés törvényes.

A másodfokú bíróság a kiegészített és módosított tényállás alapján valamint a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE. számú jogegységi határozatában foglalt alapelveket is figyelembe véve a vádlottak cselekményeinek minősítését az alábbiak szerint korrigálja.

Az I. r. vádlott által elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének a megvalósulásakor az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások képeznek természetes egységet. A kábítószer-mennyiség tiszta hatóanyagának meghatározásánál pedig az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások tiszta hatóanyagának összeszámítására kerülhet sor.

Így törvényesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az I. r. vádlottnál a fogyasztói és a terjesztői típusú elkövetési magatartások valóságos anyagi halmazatot alkotnak.

Nem tévedett akkor sem, amikor az I. r. vádlott által értékesített és értékesítésre szánt kábítószer-mennyiség együttes hatóanyag-tartalma alapján cselekményét a Btk. 282/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette. E minősítés törvényességét az sem érinti, hogy a másodfokú bíróság - módosítva az elsőbírói, tizedes pontossággal meghatározott tényállást - a kábítószeresek hatóanyag-tartalmát becsléssel állapította meg.

Tévedett azonban, amikor az I. r. vádlott kereskedői magatartását kísérletnek minősítette.

A hivatkozott jogegységi határozat IV/2. pontja értelmében a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések azon túl, hogy haszonszerzésre irányulnak, magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik - többek között - a kábítószernek kereskedés céljából történő készletezése, raktározása is, amely magatartás befejezett, önálló tettesi cselekmény. Így a 282/A. § törvényi

tényállásában, eltérően a forgalomba hozataltól, a kereskedéssel elkövetési fordulatnak a kísérleti stádiuma általában kizárt.

A másodfokú bíróság ezért az I. r. vádlott kereskedéssel elkövetett cselekményénél a kísérletre utalást mellőzi.

Az I. r. vádlott fogyasztói típusú elkövetési magatartását - a másodfokú bíróság által módosított és becsléssel megállapított tényállás alapján - a Btk. 282. § (1) bekezdés III. tételében meghatározott és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő megszerzéssel elkövetett csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétségének minősíti.

A II. r. vádlottnak a tényállás 2. pontjában írt fogyasztói típusú elkövetési magatartásai az 1/2007. BJE. I/4/a. pontja alapján természetes egységet képeznek. Azonban a tényállás, **részben** ismeretlen személytől megszerzett és elfogyasztott, a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó tartalmú kábítószer-mennyiségre **befejezettként elkövetett, részben** az I. r. vádlottól megszerzett és elfogyasztott, illetve megszerezni kívánt, a csekély mennyiség felső határát meghaladó, de a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő **kísérletként minősülő** magatartásokat foglal magába.

A súlyosabban minősülő bűncselekmény kísérletébe pedig az enyhébben minősülő bűncselekmény befejezett alakzata beleolvad.

A másodfokú bíróság ezért a II. r. vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. tételében meghatározott - figyelemmel a Btk. 16. §-ára - megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette kísérletének minősítette.

A III. r. vádlottnak a módosított tényállás 3. pontjában írt fogyasztói típusú magatartásával összefüggésben, a vádlott javára történt mérlegelés során a másodfokú bíróság megállapította, hogy pontosan meg nem határozható alkalommal és időpontban, fogyasztási céllal a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó tartalmú kábítószert szerzett meg. Ezzel a magatartásával pedig a Btk. 282. § (1) bekezdés III. tételében meghatározott és az (5) bekezdés a./ pontja szerint minősülő megszerzéssel, csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétségét követte el.

_____ 0 _____

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket általában helyesen sorolta fel. Részben a megváltozott minősítésre, részben a vádlottak személyi körülményeire figyelemmel azonban azok módosításra, illetve kiegészítésre szorulnak.

Az I. r. vádlottnál további enyhítő körülmény az orvosilag igazolt és rendszeres kezelést igénylő szív és magasvérnyomás megbetegedése.

A II. r. vádlott javára értékelte a másodfokú bíróság, hogy cselekménye kísérletnek minősül, míg a III. r. vádlottnál, hogy szülei eltartásáról is gondoskodik, és élettársa terhes.

A fenti körülményeket mérlegelve a Fővárosi Ítéltábla valamennyi vádlott vonatkozásában osztotta az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket.

A három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodó, rendezett családi körülmények között élő, orvosi kezelés alatt álló, utoljára 19 évvel ezelőtt, más jellegű bűncselekmény miatt elítélt az I. r. vádlott büntetését - figyelemmel arra is, hogy a kábítószer mennyiség hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határát alig haladja meg - a másodfokú bíróság a Btk. 87. § (1) és (2) bekezdés b./ pontjában meghatározott minimumra enyhítette azzal, hogy annak végrehajtását a Btk. 89. § (1)-(3) bekezdés alapján próbaidőre felfüggesztette. Egyben mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetését, mert annak a Btk. 53. §-ában előírt törvényi előfeltételei már nem állnak fenn.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata - annak elrendelése esetén - a Btk. 43. § a./ pontja alapján börtön, amelybe a Btk. 99. § (1) (2) bekezdés szerint kell az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani. A szabadságvesztés végrehajtásának esetére a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a Btk. 47. § (2) bekezdés II. fordulatán alapul.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett az I. r. vádlottat érintő 54.000,- forint vagyonelkobzásról (Btk. 77/B. § (1) bekezdés a./ pont), mert a kiegészített irányadó tényállás szerint ez az összeg kábítószer értékesítéséből származott.

A II. r. vádlott által a csekély mennyiség felső határát alig meghaladó mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetett a másodfokú bíróság kísérletnek minősítette, így börtönbüntetésének további enyhítése indokolt. A szabadságvesztés büntetését - a felfüggesztés próbaidejének érintetlenül hagyása mellett mérsékelte.

Figyelmezteti a bíróság az I. r. és a II. r. vádlottakat, hogy a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik (Btk. 91. § (1) bekezdés b./ pont).

A III. r. vádlott esetében a lényegesen enyhébb minősítésre és a fentiek szerint kiegészített enyhítő körülményekre figyelemmel a Btk. 87. § (1) (2) bekezdés e./ pontjának alkalmazásával a másodfokú bíróság a Btk. 51. § (1) (2) bekezdésében meghatározott pénzbüntetést szabott ki.

A pénzbüntetés napi tételeinek száma a III. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, míg az egy napi tétel összege a vádlott vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez igazodik.

A Btk. 52. §-a alapján a pénzbüntetést meg nem fizetése esetében fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlottat a Btk. 338. § (4) bekezdése értelmében mentesítette a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól. A másodfokú bíróság - a védői indítvánnyal ellentétben - egyrészt további mérséklésre nem látott alapot, másrészt a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget is a Be. 381. § (2) bekezdése szerint az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, így az előbbi a Be. 372. §-a szerinti változtatásokat meghaladóan a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § szerint helybenhagyta.

Az ítélet ellen a Be. 386. §-ában foglalt okok hiányában további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. év június hó 19. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Máziné Dr. Szepesi Erzsébet s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Pest Megyei Bíróság 12.B.114/2006/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.217/2007/11. számú ítéletében írt változtatással az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben jogerős és az I. r., a II. r. vádlottak szabadságvesztésének kivételével végrehajtandó.

Budapest, 2008. év június hó 19. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő